

Лѣкъ за порѣзано.

Порѣзано-то мѣсто веднага трѣбува да ся тури въ много студенж водж или на ледъ, па като запре кръвь-та да ся обывіе съ мушьямж и да ся дръжи връзано доклѣ заздраве.

Прахове за чисшеніе зѣбы.

Земи стльчени вжглища отъ връбж 5 драма
притури стльченж кыкыкж 5 „
и стльченж канелж 1½ „

Всичко това прѣсѣй и размѣси съ нѣколко капкы отъ трендафилово или друго меризливо масло.

Или земи вжгленъ отъ сгоренъ хлѣбъ та го стльчи ситно па го размѣси съ стльченж захаръ, прѣсѣй го и щещь имашь добъръ прахъ за зѣбы.

Кога ще употрѣби чловѣкъ тыя прахове трѣбува да топи малкж четкж (вурцж) въ чистж водж или по-добрѣ въ водж, у кож-то да има растонено малко нишядъръ.

Лѣкъ за ужилено ошъ ичелѣ.

Кога вы ужили пчелж, намажѣте ужилено-то мѣсто съ малко каль отъ ушы-ты си па го посигѣте съ пепель отъ чигарж-тж, кож-то пушите, и така щете прѣварите болкж-тж и отока.

СИТНЫ-ДРЕБНЫ ПРИКАЗЧИЦЫ.

Нѣкой си скжперникъ, кому-то ся искаше да му работи слуга-та повече отъ колко-то го храни и пон, еднажъ, откакъ обѣдва заедно съ него, рѣче му: „слушай, като обѣдвахмы така добрѣ, хайде и да пладвамы, та да не губимъ послѣ врѣмя нѣ само да работимъ цѣль день.“ „Много добрѣ — отговори му слуга-та — азъ пристаямъ.“ А откакъ пладвали, на слугж-тж ся искало еще да яде, та рѣкъль; „Е, господару, ако обычиаш хайде и да вечерямы.“ „Хайде“ — рѣкъль господарь-ть. — Ала откакъ вечеряхж, слуга-та рѣкъль господару си: „Ты знаешъ, че слѣдъ вечерж-тж ся спи: азъ отхождамъ да си лѣгнж, а тебѣ легка ноць!“ господарь-ть напраздно ся мжчи да склони слугж-тж си да иджть на работж; той не щя, отиде да спи, и чякъ на другый день ся двигнж.

Еднажъ дошли та казалн на единъ чловѣкъ, че сынъ